

[Gunnar Fog-Petersen.]

100 pCt. Men det vil jo nu vise sig i Udvalget, om der overhovedet er nogen, der interesserer sig for den Side af Sagen.

Den anden Side af Sagen, Saneringen af Landbrugets Gæld, er der derimod almindelig Interesse for ogsaa i dette høje Ting; ikke alene Regeringen, som Gang paa Gang har forelagt Forslag derom, men alle Partier her i Tinget har udtalt sig velvilligt om at træffe en Ordning i den Henseende. Men saa er det rigtignok min Opfordring til mine ærede Kolleger her i Tinget og til Regeringen, at vi dog viser os som værende i Stand til ogsaa at finde en Vej frem. Naar fire store Partier i et Land med Regeringen i Spidsen erklærer, at de er villige til at gennemføre en Ordning til Sanering af Landbrugets Gæld og tilvejebringe de dertil fornødne Midler, kan vi saa vist ikke være bekendt, at de smaa Uoverensstemmelser, som er os imellem angaaende Metoden, skulde hindre et praktisk Resultat. Og naar man vil kæde andre Ting fra den ene eller den anden Side til — en stiller Forordning om en særlig Kornordning, andre stiller Krav om Ændring af Skatterne — bør man virkelig give Afkald herpaa for at naa det, som er Hovedsagen i Lovforslaget. Man taber jo ikke sin Ret til i Fremtiden at stille Krav om Skatters Ændring eller Nedsættelse eller om en Ændring af Kornloven, og det er jo da politisk en fuldkommen Misforstaaelse, hvis man fra Partiet Venstres Side tror, at man over for en Regering, hvor saa stor en Del — jeg husker ikke Procenten, men den er meget betydelig — udgøres af det socialdemokratiske Parti, kan øve nogen som helst Tvang med Hensyn til en stor Bevilling til Gennemførelse af Sanering af Landbrugets Gældsforhold. Man kan dog ikke være blind for, at der inden for et Parti som Socialdemokratiet, saa vidt forgrenet som det er, og saa stort som det er, findes store Befolkningslag, der instinktmæssigt, ud fra hele deres Opdragelse og Sindelag, er imod et saadant Forslag. Man kan slet ikke være blind for, at dette naturligvis er Tilfældet, og det er et Vidnesbyrd om, hvor stærk Disciplinen er, hvor stærk Samfundsfølelsen og Fællesopfattelsen er i dette store Parti, og hvor fast Ledelsen er i den øverste Spids, naar Partiet møder frem og kraftigt

og klart erklærer: Vi vil være med til at yde et saa stort Beløb til Sanering af Landbrugets Gældsforhold.

Jeg gad vide, hvor Landbrugets Repræsentanter er henne, hvis de ikke tager imod dette. Man maa forbavses, hvis det ikke bliver taget straks; thi hvordan skulde det kunne komme igen? Der findes intet andet Parti her i Landet, som kan gøre sig noget som helst Haab om i en overskuelig Fremtid at faa Magt til paa egen Haand eller i Samarbejde med andre at kunne gennemføre noget i den Retning, hvis de ikke har Socialdemokratiet med sig. Der findes ingen saa stor Fantast i dette Land, at han i sine vildeste Drømmesyner kan tro, at han skulde kunne gennemføre noget saadant. Hvis man derfor lader Forslaget falde, ja, saa fristes men til at tro paa, hvad der siges fra en vis Side, at Partiet Venstre gerne vil af med Flertallet her i Tinget for at faa Lejlighed til i Fremtiden at øve Opposition, som frit og uafhængigt stillet Parti. Jeg kan egentlig godt forstaa den Tanke; jeg kan egentlig godt forstaa, hvis et saadant Ønske findes inden for Partiet. Det er en tiltalende Opgave, en Opgave, som der ogsaa er Brug for her i Landet, og som er blevet utrolig forsømt i mange Aar. Der har jo ikke i mange Aar været en ordentlig Opposition! Tænk blot paa, hvordan Opposition blev øvet i sin Tid, da min højtærede Kollega (Zahle), som sidder dernede foran mig, den tidligere Statsminister og Justitsminister, da han førte an sammen med den Skare af Mænd, der fylkede sig om ham! Da var der en Opposition, som kunde lede en Regering. Hørup sagde: det er Oppositionen, der regerer. Den Aand herskede der dengang; da kunde Oppositionen ved sit Talent, ved at sætte ind med sin Kritik virkelig øve bestemmende Indflydelse paa Udviklingen i vort Land. Den Opposition, vi har for Tiden, er saa død som en Sild; den kan ikke øve nogen som helst Indflydelse paa Udviklingen, fordi den mangler enhver Gnist, saa snart det drejer sig om noget, der ligger ud over de mest materielle Hensyn. Men her, hvor der er Tale om et rent materielt Hensyn, her skulde man dog tro, at man kunde faa dens Tilslutning.

Man siger fra Det konservative Folkepartis Side, at man vil have en Ændring